

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

A. Č.,

bytem XXX

zastoupena advokátem Mgr. Václavem Klepšem

sídlem náměstí Svobody 50, Sušice

proti

žalovanému:

Úřad práce – krajská pobočka pro hlavní město Prahu

sídlem Domažlická 1139/11, Praha 3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení 15 210 Kč, a to do rukou jejího zástupce Mgr. Václava Klepše, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou 19. 2. 2025 v 10:14 domáhala vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobkyně o poskytnutí dávky státní sociální podpory, příspěvku na bydlení vedené pod sp. zn. 919-24-AB.
2. Soudu následně bylo dne 25. 2. 2025 doručeno zpětvzetí podané žaloby, a to pro pozdější chování žalovaného, který ve věci vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o příspěvek na bydlení. Současně žalobkyně požaduje, aby jí soud v souladu s § 60 odst. 3 větou druhou s. ř. s. přiznal vůči žalovanému náhradu nákladů řízení, které jí v souvislosti s nečinností žalovaného vznikly.
3. Žalovaný se vyjádřil k možnosti přiznání náhrady nákladů řízení nesouhlasně. Konkrétně uvedl, že dne 5. 2. 2025 bylo ze strany žalovaného vydáno vyrozumění účastníka řízení o

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

právu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, které bylo odesláno dne 6. 2. 2025 do datové schránky žalobkyně. Tato písemnost jí ovšem byla doručena fikcí dne 17. 2. 2025. Žalovaný k tomu dodal, že předmětné rozhodnutí bylo ze strany žalovaného vydáno již následujícího dne 18. 2. 2025. Žalovaný proto neshledal, že by ve věci byl nečinný, jelikož časová prodleva na straně správního orgánu před vydáním rozhodnutí měla podklad v zaviněné nečinnosti žalobkyně. Žalovaný přiznal, že předmětné vyrozumění ze dne 5. 2. 2025 bylo doručováno přímo žalobkyni, ne jejímu tehdejšímu právnímu zástupci, toto ale považuje za nejvýše pochybení správního orgánu v probíhajícím správním řízení, nikoli za podklad pro podání nečinnostní žaloby.

4. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. *může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*. S ohledem na zpětvzetí žaloby soud řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.
5. Soud se dále zabýval otázkou přiznání náhrady nákladů řízení žalobkyni.
6. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení*.
7. Soud z obsahu správního spisu shledal, že rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2025, č. j. 323633/25/AB, bylo předáno k doručení prostřednictvím informačního systému datových schránek předchozímu právnímu zástupci žalobkyně dne 19. 2. 2025 v čase 18:12:59. Toto rozhodnutí bylo doručeno dne 19. 2. 2025 v 18:37:54. S ohledem na § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu tak požadované rozhodnutí bylo vydáno dne 19. 2. 2025 v čase 18:12:59, tedy po podání nečinnostní žaloby.
8. Soud dále podotýká, že ze správního spisu je zřejmé, že Ministerstvo práce a sociálních věcí vydalo dne 3. 2. 2025 opatření proti nečinnosti, kterým k návrhu žalobkyně přikázalo žalovanému, aby nejpozději do 17. 2. 2025 rozhodl ve věci samé.
9. Soud v té souvislosti poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012 41, uvedl, že přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný, a správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat.
10. Při rozhodování o důvodnosti žaloby pro účely posouzení otázky nákladů tohoto řízení vyšel soud z toho, že ve věci bylo vydáno výše specifikované opatření proti nečinnosti (příkaz Ministerstva práce a sociálních věcí) a žalovanému nic nebránilo ve vydání předmětného rozhodnutí. Argumentace žalovaného, že prodlení bylo vyvolané vyčkáváním na doručení vyrozumění k vyjádření se k podkladům rozhodnutí je nepřiléhavá – žalovaný jednak doručoval bez zřejmého důvodu přímo žalobkyni, byť mu byl známý její tehdejší právní zástupce (kterému ostatně doručil následně samotné rozhodnutí ve věci), jednak žalovaný po doručení citovaného vyrozumění fikcí dne 17. 2. 2025 vydal rozhodnutí ve věci bez ohledu na jím stanovenou lhůtu 8 dnů pro seznámení se s podklady a případné vyjádření, a konečně žalovaný mohl ve věci rozhodnout v zákonné lhůtě bez ohledu na vydané opatření proti nečinnosti, resp. žalovaný ani netvrdí, z jakých naléhavých důvodů nemohl ve věci rozhodnout včas. Žalovaný tudíž byl v této věci nečinný.

11. Soud konstatuje, že žalobkyně podala správní žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu důvodně, před podáním žaloby splnila podmínku bezvysledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., opatření proti nečinnosti bylo Ministerstvem práce a sociálních věcí vydáno a žalovaným nedodrženo a žaloba byla podána před vydáním rozhodnutí.
12. Vzhledem ke shora uvedenému má soud za to, že ke zpětvzetí žaloby došlo pro pozdější chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., a tudíž má žalobkyně proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.
13. Soud proto přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 210 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 ve spojení s § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, z tarifní hodnoty ve výši 88 000 Kč, tj. 4 620 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, žaloba a zpětvzetí žaloby), a dále z paušální náhrady za 3 úkony právní služby po 450 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2025

Milan Tauber v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.